

Številka: 018-135/2022-4

Datum: 8. 12. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda kot predsednika senata ter Sama Červeka in Aleksandra Petrovčiča kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nadzor nad izvedbo GOI del za projekt »Celovita energetska sanacija in notranja prenova objektov v Vojašnici Edvarda Peperka v Ljubljani« - SKLOP 2 in SKLOP 3*« na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj LOKAINŽENIRING, podjetje za svetovalni inženiring, d. o. o., Kapucinski trg 8, 4220 Škofja Loka, ki ga zastopa Odvetniška družba Marovt in partnerji, d. o. o., Rozmanova ulica 12, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za obrambo, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 8. 12. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila MORS 261/2022 - ODP*«, št. 430-302/2022-62 z dne 18. 10. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v znesku 4.050,04 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dne prejema tega sklepa do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku, je bilo 14. 7. 2022 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN004944/2022-B01 in 15. 7. 2022 v Dodatku k Uradnem listu EU pod št. objave 2022/S 135-385545.

Naročnik je 19. 10. 2022 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila MORS 261/2022 - ODP*«, št. 430-302/2022-62 z dne 18. 10. 2022 (v nadaljevanju: odločitev o

oddaji javnega naročila), iz katere izhaja, da je javno naročilo v sklopu 2 oddal ponudniku LEAN.ING, vodenje investicijskih projektov, d. o. o., v sklopu 3 pa ponudniku ŠTRAF, gradnje, svetovanje, inženiring, d. o. o. (v nadaljevanju: izbrana ponudnika), ponudbo vlagatelja, ki je bila v obeh sklopih glede na merilo prvovrščena, pa je označil kot nedopustno in jo izločil iz nadaljnjega postopka ocenjevanja ponudb.

Zoper odločitev o oddaji javnega naročila je vlagatelj 28. 10. 2022 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da naročnik oziroma Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugotovi in razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila, zahteva pa tudi povrnitev specificiranih stroškov predrevizijskega in revizijskega postopka. Zatrjuje, da naročnikova odločitev o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe kot nedopustne ni pravilna in zakonita. Vlagatelj je namreč na naročnikov poziv, s katerim ga je pozval k pojasnilu neobičajno nizke vrednosti storitve v odstotkih glede na ocenjeno vrednost GOI del, tj. 0,01 %, naročniku pojasnil, da se cene na trgu za energetske sanacije objektov že dolgo časa vrtijo v višini okoli 1 % ali nižje in v nadaljevanju ceno tudi obrazložil, vendar pa je naročnik navedel, da je vlagatelj pojasnil vrednost 1 % in ne vrednosti 0,01 %, vlagateljevo ponudbo pa zavrnil z obrazložitvijo, da je v pojasnilu spremenil ceno na enoto, kar pa po roku za oddajo ponudb ni dopustno. Vlagatelj zatrjuje, da je v predmetni zadevi več kot očitno, da gre pri navedbi vrednosti storitve v odstotkih glede na ocenjeno vrednost GOI del za očitno oziroma računsko napako, zato bi ga naročnik moral pozvati na njeno odpravo, saj sta bila za to izpolnjena oba pogoja (gre za računsko napako in za odpravo napake, ki sicer vpliva na končno ponudbeno ceno, ob tem pa se količine in cene na enoto ne spremenijo). Tudi odgovor, ki ga je podal na poziv naročnika, potrjuje dejstvo, da je vlagatelj spregledal, da je vrednost del v odstotku, kot izhaja iz predračuna, napačno izračunana, in se je osredotočil zgolj na dejstvo, da ponudbena cena ni neobičajno nizka, slednje pa izhaja tudi iz dejstva, da so ostali ponudniki ponudili primerljive cene. Vlagatelj iz previdnosti navaja še, da bi moral naročnik pri vprašanju, ali je vrednost storitve res neobičajno nizka, upoštevati tudi nominalno vrednost storitve (v evrih) in ne zgolj vrednosti v odstotkih, saj gre za isto vrednost, izraženo na različne načine, zaradi česar je jasno, da je prišlo pri navedbi vrednosti del, izraženih v odstotkih, do lapsusa. Četudi se iz vrednosti storitve, izražene v odstotkih, v nadaljevanju izračuna skupna vrednost storitve, to ne spremeni dejstva, da je pri izračunu odstotka prišlo do očitne oziroma računske napake, pri odpravi slednje pa se cena na enoto brez DDV ne bi spremenila, saj je izražena v nominalnem znesku in ne v odstotku, kot to navaja naročnik. Vlagatelj naročniku očita tudi neobrazloženost odločitve o oddaji javnega naročila, saj ni jasno, kaj potem pomeni nominalna (denarna) vrednost iz predračuna, prav tako pa mu očita, da daje razpisni dokumentaciji po roku za oddajo ponudb nov pomen, saj nikjer v razpisni dokumentaciji ni zapisano, da bi moral ponudnik pri izračunu nominalne vrednosti ponudbe izhajati iz ocenjene vrednosti GOI del in ponujenega odstotka in ne obratno.

Naročnik je v skladu s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN obema izbranimi ponudnikoma posredoval kopijo zahtevka za revizijo, vendar je prejel zgolj izjasnitev izbranega ponudnika v sklopu 2. Ta v vlogi z dne 7. 11. 2022 nasprotuje vlagateljevemu očitkom in navaja, da je bilo pri predmetnem javnem naročilu jasno, da je ponujena cena odvisna od odstotka, ki ga je posamezni ponudnik vpisal v ponudbeni predračun v vrstico »vrednost storitev v odstotkih glede na ocenjeno vrednost GOI del«, glede na to vrednost pa se je izračunala tudi vrednost storitve. Ker je ta odvisna od odstotka, meni, da je njegovo naknadno spreminjanje nedopustno, saj bi se s tem spremenila tudi vrednost storitve.

Naročnik je z dokumentom »*Odločitev o zahtevku za revizijo MORS 261/2022 – ODP*«, št. 430-455/2022-6 z dne 14. 11. 2022 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) vlagatelj zahtevku za revizijo zavrnil in posledično zavrnil tudi zahtevo za povračilo stroškov. Naročnik na vlagateljeve očitke odgovarja, da je v predračunu določil, da je s strani ponudnika naveden odstotek vrednosti GOI del fiksen za čas trajanja pogodbe in velja tudi v primeru spremembe

investicijske vrednosti. Iz tega je razvidno, da ta podatek predstavlja za naročnika osnovo oziroma ceno na enoto in da se nato s to vrednostjo izračuna skupna vrednost storitve. Za pogodbe o izvajanju storitve nadzora je namreč običajna praksa, da se izračunava vrednost na podlagi odstotka vrednosti GOI del, z nominalnim zneskom pa se finančno opredeli vrednost pogodbe, ki se lahko tekom trajanja spremeni zaradi spremembe vrednosti GOI del. Vlagatelju kot strokovnjaku na tem področju mora biti kljub sprenevedanju pomen ponudbene vrednosti v odstotkih jasen. Naročnik je iz tega razloga vlagatelja tudi pozval na pojasnilo, saj mu je vrednost storitve, ki jo je vlagatelj določil v višini 0,01 %, predstavljala neobičajno nizko ponudbo. Vlagatelj je v okviru pojasnjevanja ponudbe spremenil ponudbeno vrednost, vendar niti v pojasnilu ni navedel pravilnega odstotka vrednosti od GOI del glede na vpisano nominalno vrednost v ponudbeni predračun. Sprememba cene na enoto je v nasprotju z določili 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) in zato ga je naročnik upravičeno izločil iz nadaljnega ocenjevanja ponudb. Sklicujoč se na prakso Državne revizijske komisije naročnik dalje navaja, da je natančnost in skrbnost pri pripravi ponudbene dokumentacije ter njena skladnost z vsemi naročnikovimi zahtevami v postopku oddaje javnega naročila temeljni interes in dolžnost, ki zavezuje vsakega (razumno obveščene in skrbnega) ponudnika, zato je vsakemu ponudniku v vsakokratnem postopku oddaje javnega naročila naloženo breme priprave dopustne ponudbe, kar pomeni, da sam nosi posledice neizpolnitve ali nepravilne izpolnitve omenjene dolžnosti. Nadalje navaja, da napaka, odkrita v vlagateljevem predračunu, ne izpolnjuje kriterijev za očitno napako, saj brez vlagateljevega pojasnila naročnik ne bi mogel ugotoviti, ali je pravi podatek vrednost storitve v odstotkih glede na ocenjeno vrednost GOI del ali vrednost storitve skupaj v evrih. Naročnik zavrača tudi navedbe vlagatelja, da bi moral napako obravnavati kot računsko napako, pri čemer citira sedmi odstavek 89. člena ZJN-3 in pojasnjuje, da podatek v zvezi z odstotkom vrednosti GOI del predstavlja za naročnika ceno na enoto, česar pa ni dovoljeno spreminjati. Nadalje napaka, ugotovljena v vlagateljevem predračunu, tudi ni posledica napačno določene matematične operacije s strani naročnika, ampak je napačno vpisana vrednost s strani vlagatelja.

Vlagatelj se do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo ni opredelil.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 17. 11. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Med vlagateljem in naročnikom je spor v tem, ali je naročnik ravnal v skladu z ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo vlagatelja označil kot nedopustno in mu ni oddal javnega naročila v obeh sklopih.

Predmetne revizijske navedbe vlagatelja je treba presojeti z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je dopustna ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi

z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, po tem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in (b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Ena od predpostavk dopustne ponudbe je torej tudi naročnikova ocena, da ponudba ni neobičajno nizka. Ravnanje naročnika z neobičajno nizko ponudbo je določeno v 86. členu ZJN-3, ki v prvem odstavku določa, da mora naročnik v primeru, če meni, da je pri določenem naročilu glede na njegove zahteve ponudba neobičajno nizka glede na ceno na trgu ali v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila, preveriti, ali je neobičajno nizka in od ponudnika zahtevati, da pojasni ceno ali stroške v ponudbi. Takšno preverjanje mora naročnik izvesti v primeru, kadar ponudbo kot neobičajno nizko oceni sam ali kadar je vrednost ponudbe za več kot 50 odstotkov nižja od povprečne vrednosti pravočasnih ponudb in za več kot 20 odstotkov nižja od naslednje uvrščene ponudbe, vendar le, če je prejel vsaj štiri pravočasne ponudbe. Drugi odstavek 86. člena ZJN-3 določa, da mora naročnik, preden zavrne neobičajno nizko ponudbo, od ponudnika pisno zahtevati podrobne podatke in utemeljitev o elementih ponudbe, za katere meni, da so odločilni za izpolnitev naročila oziroma vplivajo na razvrstitev ponudb. Te podrobnosti se lahko nanašajo zlasti na:

- a) ekonomiko proizvodnega postopka, storitev, ki se zagotavljajo, ali metode gradnje;
- b) izbrane tehnične rešitve ali izjemno ugodne pogoje, ki so na voljo ponudniku za dobavo blaga, izvajanje storitev ali izvedbo gradenj;
- c) izvirnost gradenj, blaga ali storitev, ki jih predlaga ponudnik;
- č) izpolnjevanje obveznosti iz drugega odstavka 3. člena ZJN-3;
- d) izpolnjevanje zahtev glede podizvajalcev;
- e) možnost, da ponudnik pridobi državno pomoč.

V skladu s tretjim odstavkom 86. člena ZJN-3 naročnik oceni pojasnila tako, da se posvetuje s ponudnikom. Ponudbo lahko zavrne le, če predložena dokazila zadostno ne pojasnijo nizke ravni predlagane cene ali stroškov, pri čemer se upoštevajo elementi iz drugega odstavka 86. člena ZJN-3. Če naročnik ugotovi, da je ponudba neobičajno nizka, ker ni skladna z veljavnimi obveznostmi iz drugega odstavka 3. člena ZJN-3, jo mora zavrniti (četrti odstavek 86. člena ZJN-3).

Nizka ponudbena cena sama po sebi ni prepovedana. Ker pa lahko ta v postopku oddaje javnega naročila v določenih okoliščinah pomeni, da je ponudnik napačno ovrednotil predmet javnega naročila in se tako lahko pojavi dvom o možnosti izpolnitve naročila, je zaradi določenih tveganj, ki bi lahko izhajala iz tako oblikovane nizke cene (protipravnost samega ravnanja ponudnika, slabša kakovost izvedbe posla, možnost kasnejših sporov med pogodbenima strankama itd.), naročnik upravičen (v prej navedenih zakonsko določenih primerih pa celo dolžan) preveriti neobičajno nizke ponudbene cene.

Če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, lahko naročnik v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more

preveriti sam. V skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 ponudnik, razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega ni dejansko predlagana nova ponudba, (med drugim) ne sme dopolnjevati ali popravljati svoje cene brez DDV na enoto, vrednosti postavke brez DDV ter skupne vrednosti ponudbe brez DDV, razen kadar se le-ta spremeni v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3. V slednjem je določeno, da sme izključno naročnik ob pisnem soglasju ponudnika popraviti računske napake, ki jih odkrije pri pregledu in ocenjevanju ponudb. Pri tem se količina in cena na enoto brez DDV ne smeta spreminjati. Če se pri pregledu in ocenjevanju ponudb ugotovi, da je prišlo do računske napake zaradi nepravilne, vnaprej določene matematične operacije s strani naročnika, lahko slednji ob pisnem soglasju ponudnika popravi računsko napako tako, da ob upoštevanju cen na enoto brez DDV in količin, ki jih ponudi ponudnik, izračuna vrednost ponudbe z upoštevanjem pravilne matematične operacije. Ne glede na šesti odstavek 89. člena ZJN-3 lahko naročnik ob pisnem soglasju ponudnika napačno zapisano stopnjo DDV popravi v pravilno.

Državna revizijska komisija je v obravnavanem primeru najprej preverila določbe, ki jih je naročnik glede izpolnjevanja predračuna določil v dokumentu »Razpisna dokumentacija«, št. 430-302/2022-2 z dne 11. 7. 2022 (v nadaljevanju: dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ali razpisna dokumentacija). Naročnik je v točki »3. Obrazec PREDRAČUN« poglavja »II. Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe« zapisal:

»Ponudnik mora izpolniti predračun tako, da izpolni vse zahtevane podatke.

Ponudnik mora navesti ponudbene cene na naslednji način:

- *cena posamezne storitve na enoto mere mora biti izražena v EUR, vsaj na 2 decimalni mesti;*
- *skupna vrednost ponudbe z in brez DDV ter skupna vrednost DDV morata biti izraženi na 2 decimalni mesti, sicer bo naročnik vrednost na dve decimalni mesti zaokrožil sam upoštevajoč splošno veljavna pravila zaokroževanja vrednosti,*
- *če cena ne bo zapisana z decimalnimi mesti, bo naročnik na prvih dveh decimalnih mestih upošteval vrednost »nič«;*
- *zajeti morajo biti vsi stroški in popusti;*
- *naročnik naknadno ne bo priznaval nikakršnih stroškov;*
- *ne sme spreminjati vsebine predračuna;*
- *izračunana mora biti na rok plačila 30. dan od uradnega prejema računa na naslovu naročnika, z upoštevanjem, da rok plačila začne teči naslednji dan po prejemu listine pri naročniku in mora biti veljavna za čas veljavnosti ponudbe in pogodbe;*
- *navedena mora biti skupna vrednost ponudbe za vse zahtevane storitve*
- *cena vključuje izvedbo storitve na izbrani lokaciji naročnika (INCOTERMS 2020).«*

Dalje je naročnik v poglavju »V. Tehnične specifikacije« poleg ostalih zahtev navedel:

»Ponudbena cena mora kriti vse stroške, ki jih ima ponudnik z realizacijo predmeta javnega naročila.

Ponudnik poda tudi vrednost storitve v odstotkih glede na vrednost GOI del za posamezen sklop.

Navedeni odstotek je fiksni za čas trajanja pogodbe in velja tudi v primeru spremembe investicijske vrednosti. Obračun in končna pogodbena vrednost bo temeljila na osnovi vrednosti realiziranih GOI del.«

Nadalje iz obrazca »PREDRAČUN«, ki je del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, izhaja, da je bilo treba vanj za vsak posamezen sklop (sklop 2 in sklop 3) vpisati vrednost storitve v odstotkih glede na ocenjeno vrednost GOI del, skupaj vrednost storitve brez DDV, znesek 22

odstotkov DDV in skupaj vrednost storitve z DDV, pri čemer naročnik ni vnaprej določil nobene matematične operacije (formule), zato so morali vse navedene postavke ponudniki izpolniti sami.

Državna revizijska komisija se strinja z vlagateljem, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni najti podlage, da bi morali ponudniki pri izračunu nominalne vrednosti ponudbene cene izhajati iz ocenjene vrednosti GOI del in ponujenega odstotka. Glede na izpostavljene določbe razpisne dokumentacije in strukturo predračuna gre namreč ugotoviti, da je naročnik določil obveznost ponudnikov, da v predračun (poleg nominalnih vrednosti storitev) vpišejo *tudi* vrednost storitve v odstotkih glede na vrednost GOI del za posamezen sklop, z namenom, da bi ponudnike zavezal, da ta odstotek ostane enak (fiksni) tudi v primeru, če bi se ocenjena vrednost GOI del (tj. investicijska vrednost), kot jo je podal v razpisni dokumentaciji, v času trajanja pogodbe spremenila. V obravnavanem primeru ima tako vrednost storitve, izražena v odstotku od vrednosti GOI del, drugačen pomen, kot ga utemeljuje naročnik, prav tako pa sam odstotek še ne more predstavljati ponudbene cene (na enoto), saj je ta lahko izražena le v znesku v določeni denarni enoti (npr. v znesku v evrih), je pa iz tega odstotka seveda mogoče ponudbeno ceno (na enoto) izračunati. Da gre v obravnavanem primeru za ceno na enoto šteti nominalni znesek vrednosti storitve, in ne vrednosti storitve, izražene v odstotku, dodatno izhaja tudi iz enega izmed meril (določenega v IV. poglavju dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), za katerega je naročnik določil najnižjo (nominalno) ponudbeno ceno v EUR (z DDV), in iz izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila, v kateri je naročnik vpisal zgolj nominalne zneske vrednosti v EUR (z DDV) in na tej podlagi razvrstil vse ponudbe.

Ob vpogledu v ponudbeno dokumentacijo vlagatelja gre ugotoviti, da je ta v obrazec »PREDRAČUN« kot vrednost storitve brez DDV za sklop 2 vpisal znesek 42.140 EUR (in znesek 51.410,80 EUR z DDV), za sklop 3 pa znesek 45.360,00 EUR (in znesek 55.339,20 EUR z DDV), v postavko »vrednost storitve v odstotkih glede na ocenjeno vrednost GOI del« pa je za oba sklopa vpisal vrednost 0,01 %. Naročnik je zaradi tega vlagatelja s pozivom z dne 24. 8. 2022 pozval k pojasnilu podane vrednosti storitve v odstotkih (za oba sklopa), saj je ugotovil, da je ta vrednost (tj. 0,01 %) neobičajno nizka glede na cene na trgu in v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila. Vlagatelj je na predmetni poziv naročniku podal pojasnilo z dne 25. 8. 2022, v katerem je najprej navedel, da ga preseneča naročnikova ugotovitev glede stanja cene na trgu, saj da se ponudbena cena za energetske sanacije objektov že dolgo časa vrti okoli 1 % ali nižje, in da je v zadnjem času začel oziroma uspešno končal kar nekaj zahtevnih energetskih in drugih sanacij objektov, kjer se je njegova ponudbena cena vrtela okoli 1 % vrednosti GOI del. V nadaljevanju je ponudbeno ceno tudi podrobneje obrazložil (glede na organiziranost podjetja, kadrov in analizo cene ob upoštevanju ocenjene porabe skupnega števila ur ter povprečne porabe ur na mesec oziroma na teden in glede na strukturo urne postavke).

Upoštevajoč predmetno vlagateljevo obrazložitev ponudbene cene Državna revizijska komisija ne more pritrditi naročniku, da je vlagatelj s tem, ko je pojasnil vrednost 1 % in ne vrednosti 0,01 %, spremenil tudi ponudbeno ceno, saj s takšnim pojasnilom ni zvišal ponujene nominalne vrednosti storitve, torej vrednosti storitve v znesku (brez DDV). Naročnik je namreč po prejemu vlagateljevega pojasnila sprejel odločitev o oddaji javnega naročila, v kateri je, kot že navedeno, ponudbe razvrstil glede na nominalne vrednosti, pri čemer je za vlagateljevo ponudbeno ceno v obeh sklopih navedel vrednosti, ki sta enaki vrednostma, kot ju je podal vlagatelj v ponudbi – iz česar jasno izhaja, da vlagatelj ponudbe ni spreminjal. Drži, da v vlagateljevi ponudbi vpisan odstotek glede na ponujene vrednosti v zneskih (izračunan glede na ocenjeno vrednost GOI del) v obeh sklopih ni pravilen, vendar navedeno še ne daje naročniku podlage za zaključek, da je vlagateljevo pojasnilo štel za nedovoljeno spreminjanje ponudbene cene. V posledici tega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnikov zaključek s sklicevanjem na šesti odstavek 89. člena ZJN-3 napačen.

Državna revizijska komisija glede na navedeno ugotavlja, da je vlagatelj uspel izkazati, da ni pravilna naročnikova ugotovitev, da je vlagatelj s pojasnilom ponudbe le-to spremenil v nasprotju s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 in jo iz tega razloga označil kot nedopustno, zato je zahtevku za revizijo ugodila.

Ker je Državna revizijska komisija relevantno dejansko stanje v obravnavanem primeru v celoti ugotovila že na podlagi predložene listinske dokumentacije strank in je ob upoštevanju vseh okoliščin konkretnega primera zaključila, da je očitke vlagatelja utemeljen, za zakonito in pravilno odločitev o zahtevku za revizijo ni (bilo) razloga oziroma potrebe za izvedbo drugih dokazov v skladu s prvim odstavkom 32. člena ZPVPJN, zato je zavrnila vlagateljev (tudi sicer nesubstanciran) dokazni predlog za zaslišanje strank.

Glede na ugotovljeno utemeljenost vlagateljevega zahtevka za revizijo Državna revizijska komisija tudi ni obravnavala očitka o neobrazloženosti odločitve o oddaji javnega naročila (ker da iz nje ni jasno, kaj pomeni nominalna vrednost iz predračuna), saj je vlagatelj že z ostalimi navedbami uspel izkazati naročnikovo kršitev v postopku oddaje javnega naročila, zato presoja tega očitka ne bi mogla vplivati na vlagateljev položaj v predmetnem postopku pravnega varstva in s tem tudi na odločitev, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

V posledici vsega navedenega je Državna revizijska komisija na podlagi 2. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, kot izhaja iz 1. točke izreka tega sklepa.

Državna revizijska komisija naročnika, z namenom pravilne izvedbe postopka v delu, ki je bil razveljavljen, na podlagi tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN, napotuje, da v nadaljevanju postopka oddaje predmetnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3. V primeru, če bo nadaljeval in zaključil postopek javnega naročanja z izbiro najugodnejšega ponudnika, naj ponudbe pregleda ter navedbe v njih preveri na način, kot ga določa ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Za primer, ko bi se naročnik odločil popraviti morebitne napake, odkrite pri pregledu ponudb, lahko to stori v skladu z določbami petega do sedmega odstavka 89. člena ZJN-3.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zahteva povrnitev priglašениh stroškov revizijskega postopka. Če je zahtevke za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015, s sprem.; v nadaljevanju: OT), priznala naslednje potrebne in opredeljene navedene stroške postopka:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 3.007,67 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v višini 1.400 točk (prva točka tar. št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 1.024,80 EUR in
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 400 točk) v višini 24 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 17,57 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala priglašene presežka nad priznanimi stroški za odvetniško storitev za sestavo zahtevka za revizijo in za materialne stroške, saj glede na vrednost spora za njihovo priznanje ni podlage v OT. Državna revizijska komisija vlagatelju tudi

ni priznala stroškov za postavko »konferenca s stranko«, saj je upoštevala, da ta predstavlja storitve, ki so zajete v storitvah iz tarifne številke 44/1 OT.

Državna revizijska komisija je glede na navedeno vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 4.050,04 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila, pod izvršbo. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrana ponudnika,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.